

Indigeant sui, & subtor, extia?

Acciā, q̄ q̄ p̄t ee. Quā, si in triphā. Orā; aliā n. s̄ realia, s̄ intrinā, s̄ extrinā, intrinā, ut Albedo, quāvis de, extrinā, ut Anōis visi, amati, &c. alia s̄ cois, ut Anōis sexuī s̄ similitū; alia Anōis negiua, s̄ sint mere negiua, ut n̄ h̄o in Lapide; s̄ quū-ua, ut caritas in Prō. His p̄p̄is.

Dico 1°. Acciā realia intrinā, ut coiant subtor, et illi p̄iā p̄iā, regunt sui, & subtor, extrinā reallem. P̄t q̄a ta-talis rāo. Suj. Dūnta dōis in. Sac. Acciā & subtor, & aūlis in dāria. It̄ ante q̄ Acciā & subtor s̄t extant, n̄ p̄t in illa dari aūlis in dāria. q̄ nec dūnta. Firmati 1°. q̄a Acciā realia intrinā, Albedo s̄t, & se n̄ magis postulat lignam q̄ lapidem: q̄ nulli ex eis subtor coit, n̄ rāo in dāria aūlis, q̄ s̄t & q̄t̄bet eos.

Dico 2°. Acciā realia extrinā, ut coiant, & p̄iā de subtor, regunt sui extrinā reallem, subtor, uō reallem, & obtuam. P̄t 1° pars, q̄a cognō s̄t, n̄t Anōiare rem cognitam, n̄ aūlis s̄t in il-lu: q̄ Acciā realia extrinā regunt aūlem sui extrinā. P̄t 2° pars, q̄a res p̄terita, & p̄entes, & p̄ntes cogunt ab illa, s̄t extant, s̄ n̄ extant realia.

In. d. 1° p̄m. D. Plus Anōiare cogit dā D. Prō, s̄t in nec. D. Plus, nec cognō D. Prō aūlis existit: q̄ ut Acciā realia extrinā Anōiare subtor, n̄ regunt sui aūlem, extrinā. P̄t D. Plus n̄ Anōiare aūlis cognitum & p̄enti, s̄t in & p̄terito, i. cognō. fuit.

Dico 3°. Acciā rōis pure sp̄ia, ut coiant & p̄iā de sub-tor, regunt sui obtuam extrinā in subtor, uō reallem, & obtuam. P̄t q̄a se p̄iā dōis inat subtor, & d̄ illo p̄t s̄t aūlis illud in p̄iā, & actuare, s̄t in rāo n̄ consenti in p̄iā, & actuare subtor, n̄ cam ipsa q̄ subtor regunt in illu: q̄ rāo extrinā regunt solam obtuam extrinā sui, & nequant esse aliam, subtor, uō sat obtuam.

Adm

V. Aliens recte dicitur à Proprietis?

Adm in nos in Log tm d. Scilicet? rōis pure dicitur?
ga si aliq mō abstanti nariō, pōrunt coire ante Suj Exiām obliuam: Vñ
Reliō Vñ et ante qd existat int nā cōi in pōe intelligit, qd se nā in de
coiat dicit, in ut iam abstanti coit nariō. V rōis d qd nā sū abstanti dicit
fūntum qdum talis aptudis: qm se Reliō fūntis coiat (Deo dicit, tamen
Deo ut jam creati, coit nariō: vñ dicit d Reliō piati, d Subtō, dextri,
d sinistri, supposito qd aliqd ad dextram l sinistram collocat.

Dico 4: qd cura Negōis et dicit coiant Subtō, d d
ill pñi pōrunt nullam supjct Subtōz, regunt Exiām. Pbi qd eē
negōis in Subtōis nōt aliqd e, qd n eē in eis fūnti negatōis, sū fūnti
negatōis et dicit nōt in Subtōis et n existentiō: d. d. d. pbi min
qd mō in Adamo, l Antexōpō n existentiō, n e Locutio, ambulatis,
d vites fūnt: Vñ verum erit dicere Adam? n Logti, Antexōpō non
ambulat.

Arg. (Hac ppositio) Adam? n Logti | valer it atq,
Eae | Adam? n e Loquenti | sū Verbum | sū in ppositio d dicit? semg
signat aliqm Exiām: qd dicta Negōis regit aliqm Exiām. P. dicit
min. Verbum | sū in ppositio d dicit? signat aliqm Exiām, si non
dicit aliqd qd eam dicit, sicut mōrem: si dicit aliqd, qd eam dicit
truo, nego min: parā autem | Non | in illa d dicit? ppositio d
dicit Exiām, qm Verbum | sū | signare dicit.

Dico 5: qd Priuēs reales pōrte dicit, d dicit co
iant Subtōis regunt eoz Exiām realem, Suj rōi negiuam d pē rei.
Pbi 1ª pars, qd Priuō regit dicitm aptum ad vñdam formam
negatōis, sū dicitm, qd reali n existit, n e aptum ad eaben
dam fūnti realem dicitm, qm negat Priuō realis. qd neg
ad vñdam priuōem realem talis fūnti, d dicit regit Exiām rea
lis ex pē Subtō: Vñ Adam? n pōe mō dicit Eae? l Surdus,
l pōe dicit n videns l n audiens.

Pbi 2ª pars, qd priuō realis tunc existit negiue
d pē rei, qm n dicit fūnti negatōis in Subtō apto: qd si dicitm
Existit

De Trin. Spē. Cap. 5^m d. Acci. G. v. m. A. n. 2?

Existat sine frā negata, dabit in eo privatio realis negat. & a pē rei. Dixi in Cōcl. privatioe reales, ut excluderem privatioe
2^ois, q̄lis ē Vnās p̄dicationis, & sites pendentes ab illa, q̄ sufficit
p̄tā obīa sup. & subor. Dixi ē | p̄tā dicitur ē p̄tātes | ut ex-
cludam v̄m p̄tāem, quā ē p̄tāē v̄m reales, cui semp̄ est, tum q̄
ē n̄ria, tum q̄ ē negāo, sigt negat dīcōem impōitē in alia n̄ria.
Vn̄ mirum n̄ ē q̄ dicit ante sup. & subor. existam.

Ob. Mortuum ēē ē realis, p̄tātes & p̄tāē dicit privatio
v̄m, & n̄ ut dicit Adamo d. q̄ nec sui, nec Adamo existam requirit
immo illam dicitur: q̄ realis privatio ē regit subor. existam realē.
Ad solūm atq̄: Mortuum ēē | dicitur sumi p̄tāē: 1° p̄tāē ē p̄tāē p̄tā-
um p̄tātes p̄tātes signans separāōem, seu privāōem v̄m factam tempo-
re p̄tātes: 2° p̄tāē ē n̄ōm signans privāōem v̄m: quā v̄m dū-
plex ē, altera sp̄ialis, quā ē ip̄sa aīa, altera acciālis, nempe op̄ōes
v̄m eīa aīa, ut vidēre, nutrire, crescere, sentire &c.

Ob. igitur ad argum. Si Mortuum ēē sumat ut p̄tāē p̄tātes
p̄tātes, & signat privāōem v̄m acciālis, v̄m affirmat d. Adamo fa-
ciendo dūc sum d. p̄tātes | Adamo mortuo fuit | q̄ Adamo dūc
p̄tātes p̄tātes, fuit in p̄tātes agebat aīam, privatioe erat v̄m acciālis,
solum p̄tātes, existens adūc in v̄m sp̄ialis: si n̄ mortuum
ēē sumat ut n̄ōm signans privāōem v̄m sp̄ialis, & n̄ affirmat
d. Adamo, q̄ Adamo sine v̄m sp̄ialis q̄ sp̄ialis stabat, iam
n̄ ē Adamo: & solum affirmat d. es q̄ signat d. sumendo p̄tātes
Adamo, nempe corp̄e pro toto Adamo: eo n̄ō, q̄ dicitur q̄ sum in
triduo mortuum fuisse, eodemq̄ n̄ō p̄tātes d. Adamo combuta
& similibus.

Ob. Negāo existam in Antexō ē privatio realis &
p̄tātes d. illa ante existam realē, v̄m n̄ dicitur | Antexōis
n̄ existat | q̄ privatioe p̄tātes, ut v̄m subor. n̄ regunt p̄tātes
& existam realē. Ob. neg. mai. q̄ Antexōis adūc n̄ ē in
tempore d. n̄ō a n̄ō, ut dicit existam: q̄ neg. privāōem illi.

Dices

Acciens recte dicitur à Porphyrio?

Dicitur: Sufficit quod Antiphrasus in se sit aptus? ut ex-
tet quibus tunc ut negatio existat in eo sit privatio. Et negatio in se, quod ut
solum dicitur esse privationem suam, non sufficit quod sit aptum ad eandem
formam, sed requiritur quod sit in tunc a natura dictata ad eam eandem; de-
claratur et firmatur solutio, nam et albedo in se apta est ut videtur
in quibus tunc, et tunc negatio videtur in albedine ad hunc non existente, et ne-
gatio, et non privatio. Expositio amplius? negatio videtur in titulo ante 7. diem,
qua solutio potest eum esse privationem.

NOTVS 3.

Acciens reale intrinsum potest esse 5. et
subiecti, in quo non est?

Primo negatio. Pro 1. quod dicitur est id, quod aptum est privationi et quibus sit
acciens reale intrinsum non est aptum privationi et subiecti, in quo autem non existit:
2. non potest esse dicitur et illos. Firmatur quod dicitur in Antiphrasus
et Adamus est albedo? Pro 2. quod acciens 5. dicitur non privationi et imperfectioni
non in se, sed antequam existat in subiecto ad hunc non est dicitur: 3. non potest
privari et illud.

Pro 3. quod aptio 5. dicitur ad respondendum in multis
est dicens, sed acciens reale intrinsum, antequam existat in subiecto non est
aptum dicens ad respondendum in illo, sed speciale: 4. antequam existat dicens
negatio est 5. dicitur: pro minor, quod acciens antequam existat in subiecto
illud sit tunc cum maiorem, et talis quod, seu aptio est speciale dicitur:
6. acciens reale antequam existat in subiecto non est aptum dicens,
sed speciale ad respondendum in illo.

Pro 4. quod aptio 5. dicitur 7. Porphyrium sit singula
partis et medianter singulis? sit nam eodem, sed aptio acciens antequam
existat in subiecto singulis sit 1. aptio subiectum in eo, et 2. aptio subiecta singula:
6.

G^o talis aptio Acci ad sntm, anteq exiat in eo n^o aprio 5. P^ortis.
 5° ga He e qdam totum nario drens sub se sua infia, st sntm
 n^o st in fia Acci in coi n^o r^oe Accium singulum, que in subis extim:
 8° ve Acciis reale intmsum sic 5^m P^ortis, requit sui extiam aulem
 in subiecto.

I^o hanc vnam stant alig, q didunt He in aule
 et p^oale. He aule dunt dari, q^o p^ortum coe sup^oit flentem 3 in
 fib^o. ve fit in 4° primis sub^o. He. uo p^oale vum dunt dari, q^o
 p^ortum coe det aptum ut sit in suis infib^o. He n^o exiat in ill a parte
 rei, q^o hoc 2° mo arunt album in coi 8°. mo ee He ru An-
 rexi, q^o hac opioe

Ob. 1° He e vnum aptum ad sntm in multis
 st album 8°. anteq exiat in subis e aptum, ut in it. 8° e
 He. Pt. 1° ad maj. aptum 8° n^o ee q^ocumq, st ad sntm in
 multis Partib^o. q^o q^o r^oe aulem flentem, r^oe cu^o q^o ill g^ori pot
 q^o aptum n^o det Acciis drens n^o subis, in q^o au n^o e, st hoc
 det aptum ut sit tang fia in subis indensionis s^o informatio-
 nis, eo mo. q^o et albedo in abstr^o apta e ei in p^ort^o, 3° q^o q^o sit
 n^o sit 5^m He.

Ob. 2° ad min. Supponere q^o dari album in coi an-
 teq albedo in g^oti exiat in subis. Inst. Acciis in coi det
 sp^oialem aptum ut sit in subis: 2° pot ee He anteq in
 ill exiat. Pt. neg. diam, ga ex illa aptu n^o pot effici hac
 p^ortio s^o sntm e album. st hac Acciis e aptum ut sit in sub-
 is tang fia. Qua aptio e sp^oialis Acci, illa q^o coit ee in abstr^o
 tang fia ad suam cam n^oalem: aptio uo 5. 8° e drens ad
 sntm in p^ort^o tang in infib^o, supponens drentem flentem
 s^o subis natam ex p^orti extia in illa.

Ob. 2° He alig sit He n^o requit q^o au exiat
 in multis st suffit q^o pot extere in ill: 8° Acciis anteq ex-
 iat in subis, e He. Pt. vno st ee verum in 4° primis sub^o,
 que

V. Sciens recte dicitur a Porphyrio?

Quae n. requirunt aulem, etiam si qd sine illa dicitur identem a totam, et spiallem, et sal. nariam: at uo 3^m. Vte dicitur identem. 3gentem, det pri⁹ qdri. exiere, et uo e. ga 6^m. Vte n. dicitur identem ni uo exire.

Ob. 3°. No e. Vte qdri. si. Pratis ru Verbi Diuini, et in eo ne in plib? qdri. qd ad 5^m Prate n. regiti. Xtra aulis in subris. Pl. neg. maj. ga eo d. facto n. e. Vte respectu Verbi Dini, et d. piti, si qd. reliqua Personae Diuae alias ea nives. Expatitio a fouerent. Qd uo tunc ad aliqm ex 6. Spib? qdriat aliqm disputabilius.

Ob. Vlt^o. Si 5^m. Vte n. pot. dicitur suum aum. Identis d. subris in qd au n. exiat, regiti nung. illam poe dicitur adaque, si qd nung. exiat in oib⁹, et hoc n. uitt. dm: qd. Ety. Pl. dicens maiorem, et neg. min. ga ad Vte abs. lajnda n. regiti. Identis aulis d. oib⁹ in oib⁹, et suffit d. plib⁹, ut inuiti in eius d. fenice: qdri. ad Vte n. regiti qd. sit in multo plib⁹? et pauionib⁹? et suffit. qd. sit in plibus.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Oium

Stium

FINIS.

Widmung des Herrn v. ...

Faint, mostly illegible handwritten text in German, likely a dedication or preface.

A decorative section consisting of multiple rows of asterisks (*) arranged in a roughly rectangular shape.

Handwritten signature or name in blue ink, possibly 'J. J. ...'.

Handwritten word 'Cms' in blue ink.

Handwritten number '1772' in blue ink.

* IN *

LIBROS CATEGORICIS

* NOVIS ARTIBUS. *

*
PREFATIUM.

Quod Ceteros hos libros composuisse colligitur ex stylo, & nate: quod apud Graecos Categoria, apud Latinos Praeputa dicuntur, horum primarium solum se dicuntur illae Voces simplices, quae 10: Praeputa significant: 2um uero si egerint Praeputa, quae eadem videntur, quae in 3^{is} inseruntur ut voces melius immotescant. Categorias quod in 3^{is} partibus distribuitur, s. in Praeputa Praeputa, & Praeputa; 1° primis 4° Capitulis exponitur: 2° quae sequuntur: 3° d^o n^o quae alijs explicatur.

De

DE Aquivocis, Univocis,
 * ET DENOMINATIONIBUS. *

Q V A O 1^a
 DE Aquivocis.
 A N T V S 1°
 Quid, & quare sit Aquivocum.

Aqui Aquivocata

Non agitur nisi de Aquivocis quae dicuntur, Aquivoca aequivocata
 & his n. dicitur in Dia, s. t. & deb. ipsis signatis & noia, quae dicuntur
 Aquivoca aequivocata.

qz noien it, quia dicitur.

Aquivoca si ea qz noien eoe e, rae uo subia noie sig-
 niata, dicitur, id est si ea, quae coiuunt noie, & discrepant & spia seu
 & spie epiali, ut canis caelestis, terrestis, & marinus, Gallus franc.
 & Gallus gallinaceus, qz qten. signant noes Gallus, sicut it noien,
 & dicitur spias, seu & spies. It qten. signant noie atis, & subia sint
 Quoi.

Nomen it ee grammali.

Notandum in 1°. Noien, in q Aquivoca coiuunt, ita dicitur
 ee it, ut nulla in eo det dicitas, nec ee un accentibus grammatis
 un malum, n e it noien ru pomu, & vity, qz ru pomu eet primam
 Longam, ru uo vity, breuem. Notandum 2°. Tale noien suffire qd sit
 vnum mali, i sumptum & upe dicitur. n aut regni ut sit vnum
 frali, i sumptum & upe dicitur, sig. t. aliq n mutplex e ob mutplicitem
 imperiorum

Nomen dicit ee it mali.

De Aequivoais. Pars II

Impositionum

Aequiva. est didam 1° in Aequiva a casu qua proprie dicuntur Aequiva, & in Aequiva a consilio, qua proprie dicuntur Aloga.

Aequiva a casu si ea, qua dicitur est eorū nōen rōem tū, seu spīam aīo dīssim, ut Gall⁹ franc⁹, & Aus domestica, q̄ten⁹ n. signant eorū nōen, Gall⁹ coīvent q̄t in tali nōe, s̄t dicitur spīam aīo dis- paratam, ac si nullam dīssim dērent, v̄n mero casu est impi- utum fuit est nōen.

Aequiva a Consilio, seu Aloga si ea, qua dicitur est nōen, & spīam aliq̄ nō eand, simpli tū dīssim, ut dō Ver⁹ & dō pīctū: s̄long n̄ dicitur est nōen, & spīam aliq̄ nō eand, simpli tū dīssim, q̄ dō Ver⁹ dicitur Veram fiam, & spīam eorū, pīctū nō dīssim. Hęc Aloga videntur eī mīa in Aequiva, & Quōca, s̄ḡt dicitur spīam q̄dam nō eand, ut Quōca, simpli tū dīssim ut Aequivoa.

Aequiva a casu, q̄m spīa aīo dīssa.

A Consilio, & Aloga q̄, spīa aliq̄ eadem, simpli tū dīssa.

Aloga subdividuntur in tria membra, nempe in aloga unaglitū, attributū, & proportionū. Aloga unaglitū si ea, qua dicitur est nōen, & spīam simpli eand, unaglitū in p̄fectione in unaglitū. Qualia s̄t fīa, qua s̄t s̄nt Quōca in rōem eorū ab unaglitū p̄- fiam, tū dō unaglitū dīssim, dēntiam in p̄fectione dīssim p̄- fiam, s̄t in vna spīe, q̄ in alia, ut p̄t in aīo dīssim, q̄ p̄fiam e in dōe, q̄ in dōe. Dicitur spīa q̄ dicitur Aloga n̄ repit in spī- b̄ in fīa, s̄ḡt dīssim Indūntes, q̄ s̄ dīssim tū se excludunt in p̄fectione, si aut se excludunt (ut Volūto Parisien Ves) eī spīe in fīa eunt aloga unaglitū. Atque in rōem Aloga similitudines loquendo eī Quōca, & q̄ infra.

Aloga unaglitū: spīa & spīa simpli eand, unaglitū, s̄t q̄ dicitur in unaglitū.

Aloga q̄ attributū. Si ea, qua dicitur est nōen & spīam in fiam, seu trūm, quem rōem, dīssim tū in dīssim ad ipsam fiam, seu trūm, ut al, pulsus, aer, ab⁹, pharmacum, medī⁹, & s̄tīa. Oīa n. dicuntur sana q̄ eorū ad eand trūm seu fiam, nem- pe ad sanitatem, s̄t dīssim dīssim, s̄ḡt sanitas p̄vīo.

Attributū: s̄t nōen, & spīa in fiam eand, s̄t dīssim dīssim, & hęc s̄t quā Attributū.

De Antepreteritis. QV. 1ª ART. 2°

Et intrinsecè e in animali, in alijs uò 2° extrinsecè e habitudo ad ipsu at, tang ad ^{agum} alogatum, qz nec Puls? aer, ve. dicunt sana p san-
tatem sibi intrinsecè inderentem, sã puls? abuti? san? indiciatue,
aer, dispositiue, cib? seruatiue &c.

Aloga p attributionem subordinant 1° in Aloga pura
attribuis, & in Aloga mixta; pura attribuis se ea, que rent it
noen, & eand epiam in trum quem riant, diuam in im habitu-
dines ad eund trum | qria se sup nuata. | Aloga mixta se ea,
que rent adjunctam alogiam p positionis, t q infra intrinsecè par-
ticipant gram alogatam, sã d t pendia a 2° alogato | ut per is
Subia & Acci, que alogice uiuunt in Ente, & in accens intrin-
se participet roem Entis, sicut illam participat Subia, sã diu-
sam, & semp e habitudo & t pendia a Subia.

Mixta attribuis parti-
cipant alogatum & tgen-
tia ab alio, ut accens.

Subordinant 2° in 1° & 2° : 1° se ea, in qg alogia
independit e fia alogata | 2° se ea, que e intrinsecè, sã extrinsecè
participant gram & noicem, semp in d rü, seu t pendia a 2° alogato.
Que qm e se ca finales, ut at e ca finalis sanitatis: f Ed-
ficientes, ut medic?, q e ca efficiens in tröz, que applicat, &
ab illo tnoiant medicos: f fcales, seu exptares, ve qo ver? q e
ca exptaris cois pici: f Anz, males, vt Subia rü accis.

Si Aloga 2° rent it oia noen d 1°, dicunt Aloga
ga vni? ad alterum, vt Puls?, cib? & aer, qtem? dicunt sana vi-
cut at dñ sanum; si in n rent it noen, dicunt Aloga duoz ad 3^m,
sã sint duo tm, sã sta ut ambulatio, dieta, & pharmacum, qd dicunt salu-
taria p vndem ad at, qã n h salutare, sã sanum).

ARTVS 2°

De Analogis per pportionem.

Aloga pportionis se ea, que rent it noen, epiam uò seu coim ppa
rionali

De Analogis.

Proportionalia eant, simpli in diuersam, ut cor, hepax, & fons, que sunt in
noem prii, & roem priandi proportionalia eant, simpli in huiusmodi: alii
n. de cor prium vita, alii hepax prium sanguinis, & alii fons prium flu-
minis: Hæc Analogia dicitur ab Analogis, quia Analogia sunt epiam
oio diuersam, eacuo Analogia se eant epiam simpli diuersam, in illam
eant proportionalia eant.

Analogia proportionalia: Et
non; epiam proportionalia
si hinc eant, simpli
diuisa. cor, hepax, fons.

Dicitur et ab Analogis attributis pura; quia hæc sunt in
in sim, qua ^{ario} inueniuntur in analogo, & in aliis: Analogia uo
proportionalia sunt multiplici sim sibi ipsis intrinsecam. Dicitur aut
ab Analogis attributis mixta, quia hæc se hinc sim intrinsecam, illam
in hinc dependet a ^{ario} analogo: Analogia uo proportionalia pura illam eant
independet, nam prium fontis n. dependet a priore cordis & hepatis.

Analogia proportionalia dicitur ^{ario} in analogia proportionalia propria,
& in propria: proportionalia propria sic ea, que uere & proprie participant
sim signatam nre cor, ut cor, hepax, & fons; Analogia proportionalia im-
propria sic ea, quæ n. eia membra uere & proprie participant sim
analogam, sicut in uno in se sim proprie & se, in aliis uo in propria &
metaphorice. Ut se eant cor, prium, & fortuna, item dicitur si-
dere: sol. n. hinc proprie uidet prium uo & fortuna metaphorice
in: cor uerus, & pictus, pes eorum, & pes montis &c.

Proportionalia propria, que ?

Dicitur item in Analogia e specialia & accidentalia: specialia
sunt ea, ad quæ epiam potest fieri analogia, sicut substantia, & actus, ad
quæ epiam potest eor: accidentalia sunt ea, ad quæ epiam n. potest fieri ana-
logia, ut cor, hepax, & fons, ad quæ epiam n. potest ratio priandi.

Dicitur 3. in Analogia quod ad nam, & quod ad miam; quia
nam di illud, quod in sua ratio e multiplex, ut ens, & prium; quod ad
miam di illud, quod in se unum & huiusmodi e, & in solo nre partici-
pandi eor analogiam & diuersam, ut album, quod in se huiusmodi e,
& in n. participati huiusmodi ab hoc albo singuli, & a toto, sicut ab
hoc albo participati specialia, quod a toto uo accidentia, sicut Gen. 2. Quicum
e in se, & in prii participati ab Spi, quod ab Indio, & ideo e analogum
quod ad.

De antepremitis. Q. 1. A. 3.

Quo ad m. m. Mito alias dicitur minoris momenti, pono tamen quendam ob-
jectionem in suporem loam, ex cuius solutio alia factissime desul-
ventur.

Ob. Non e atogum pportiois imporia ad loem
verum & pium, et lo pici. et loem verum, a q dependet tangã
ca fiali, seu exotari: q. atoga pportiois n dicitur ab atoga attri-
buis ex eo qd atoga pportiois n dicitur a pendiam q. atogato.
Et loem esse duplicem atogiam fiali, scilicet via roris veri,
et pici: 1. e pportiois imporia, q. ten. est. nio se det lo piciet
ad suam fiam piam, q lo verus ad suam fiam veram, im qm
atogiam n dependet a 1, ut n dependet pium fonsid a piro vite.
2. e attribuis, q. ten. lo pici. dependet a vero, ut a sua ca exota-
ri, ut bene pbat argum; In istis nullum ee inconueniens qd
vnum atogum mali sumptum ceat duplicem atogiam fiali

ARTVS 3.

Respondet aliquibus Quoribus.

Queres 1. Et dicit atoga pportiois pice dicta ab huius.
Et affe, ita videt sentie atog. et hui. Et q. ten. anit roem boni n
ee huiam, neq. equam, neq. atogam attribuis, et ee in pportio-
nis. Et pbi qd. Quoca dicit vnam roem, seu epiam pfecte piam
ab infib. et n inclusam in vris dcentib., et atoga pportiois pice
nec dicit epiam vnam, nec pfecte piam ab infib. 2. dicitur
ab huius; pbo min. qd. Ens e atogum pportiois pice, et in n potest
pfecte piam ab infib., s. a suba et hui., et includati in mo exienti pce
et in mo exienti in alio, sigt tales mi et dicit roem Ens inclusam in
Ente coi: 2. et.

Ob. 1. Quae dicunt equet. et piali et suis infib. se
Quoca, et id accidit in atogis pportiois pice: 2. se huioca, et
ten.

De Equivocis.

Contra iudicia ab Equivocis; ubi min. in pno, qd equè s. & priali di
 Lorde, fonte, punito, & Alijs. & sibi in Acci rā cūm Accium rea-
 lum: q. 117. Et dist. mai. Que dicant equè s. & priali & infob. sunt
 Quocia, si ceant cant oio rōem, dudo majorem: si n̄ ceant cant oio rōem,
 et multalem, nec majorem.

Ob. 2. Si similitudo in grā sine dependia vni. ab alio suf-
 ficit ad atologiam proportionis propria, sequi, ois spēs vni. hīs coire ato-
 gicā, sigt ois se illas in grā participata, ut cō & Leo, q. si sitis in
 grā atis: & n̄ dati divinitas in hoc atoga. & Quocia. Et neg. sequel.
 qd spēs se sitis in grā Quocia simplr. vna, & pfecte pōisa ab in-
 fiob. Atoga vō proportionis propria si sitia in aliq. tm grā transen-
 denti, n̄ simplr. vna, et multali, nec pfecte pōisa et inclusa in in-
 fiob. ut pēt in pno, & Enti, qua n̄ solum includunt in infob., et
 et in illor. Oris.

Ob. 3. Dependia vni. ab alio. e regula discrimi-
 nandi proportionem Quociam ab atologica: 2. si talis dependia tol-
 latur ab atogis proportionis propria n̄ distinguunt ab Quocis. Et ultra de-
 pendiam aliam hanc regulam, sat a posteriori, qua dūmunt ab
 effectib. prialib., q. si fuerint ita s. divi, ut nullo mō pōiat coire in
 vno Quocia, arguunt atologiam, Et n̄ dicant dependiam, ut pēt in gntē.
 & glitē, qz effūs prialis in nullo coiret Quocia.

Si aut in aliq. rōe cōi pfecte coiant arguunt Quocem,
 qdō dati in actib. Subialib. & actualib., qtem. eod. mō afficiunt
 Subiam ut prium activum. Quare sola ea dependia inducit ato-
 giam, qua e in rōe participoiz, n̄ vō rōe Oris, ut pēt rei pōa, qua
 dicit sprialem dependiam & rābitudim ad aum, Et n̄ coit Quocia
 & aū in glitē, qd talis dependia n̄ e rōe nā cois, s̄t sol. rōe p-
 pria Oris.

Queres 2. Et ad atologiam attribuitur, regrat qd
 grā sit intrinse in s. atogato, & in alijs p extrinsem dnoicem?
 Et s. in atogis pura attribuitur grām eī tm intrinse in s. atogato
 in 2.

De Antegrantibus. Q. 1.º. P. 1.º. 39

In secundarijs uo per extrinsecam Anomineem. Pbi, qd rūs ad fiam
in Analogis 2.ºis n fundat in fā gēralia. Analogia intōisē eiant
ut in didice ppead talium Analogos, ut pēt in cibo, & pulu q
dicunt sanā p ordinē ad at sanum, n uo, qd intōisē eiant
sanitatem.

P. 2.º ad atogiam attribuis ratio regri, qd fā
intōisē sit in 1.º atogato, & ut 2.º accipiant fiam a 1.º. 3.º eam
accipiant intōisē, s.º extrinsecē. Pbi, qd atogia attribuis scribit in rī
especiali ad 1.º atogatum, ut talis rūs bene seruati, s.º atoga 2.ºa partū
pōnt fiam intōisē, s.º extrinsecē: q.º. Pbi min. qd Entia creata
hēt atogiam attribuis d Ente increato, in Ente: sicut Actia d Subia
in Ente creato, & in tam in Entib. creatis, qd in illib. regit in
intōisē rāo, seu fā Entis: q.º. Pbi

Notabis in hanc atogiam eē mixtam, ex atogia attribuis,
& pportione pōit: pportione, qd uerū d intōisē participati fā
attribuis, qd semp participati d ordi, & dependia a 1.º atogato.

Reg. 1.º d 2.ºam qm reois: Si Analogia attribuis participat
fiam intōisē regri qd participat Anomineem a tali fā sibi ipis
intōisē, ut eēt e dōem atogia attribuis in Analogis 2.ºis: q.º. Pbi
min. qd Analogia 2.ºa attribuis participat Anomineem a fā
primi atogati: q.º. Pbi. At. dist. min. eiusq. pōem: Analogia n.
2.ºa pura attribuis participat Anomineem a fā intōisē primi
atogati, ut pēt in aere, & cibo rī ares: n uo Analogia 2.ºa attribuis
mixta, ut pēt in acci, qd intōisē eēt fiam Entis, & ab ea An-
omineem, semp in d dependia, & rā ad 1.º atogatum.

Reg. 2.º: Si Analogia 2.ºa attribuis participaret fiam
intōisē, rōe talis participatōis licenti sita pōit: atogato, ut
hoc e pōitum atogor pportione: q.º. Analogia 2.ºa n partici-
pant fiam intōisē. Pbi neg. rām, qd te participatōis fā intōisē
sē dicant sita, & Analogia pportione, ut atogia attribuis n
uolūt in ea participatōe, & fā intōisē, ut in dependia,
e.º. rā

Et rü ad 1^m atogatum orto a tali participatione.

ANTVS 4°

Explicat^o Aquovor^o 2°.

Quia dixim^o Aquoca est ea, q^uo^m no^men est est r^{ati}o u^o subie^{ct}o dicitur.
Quærit^o 1° q^uo^m dicitur requant^{ur} Aquoca? Res^{pon}dere duas: 1^a est
Quærit^o in no^me: 2^a est dicitur in n^o.

Quærit^o 2° q^uo^m dicitur galibet Aquocum, qu^o
tate? Res^{pon}dere tres: 1° Signat^{ur} ad no^men: 2° est dicitur d^{icitur} in
Vocabulo: 3° est dicitur in n^o. Aquocum aut^{em} aquocans, id est
no^men, dicit^{ur} d^{icitur} dicitur dicitur, seu dicitur signi ad dicitur
signata, aut^{em} p^{ro}nam sat^{em} dicitur dicitur r^{ati}o.

Ob. 1° Attes inq^u Aquoca pri^o didenda est q^u
d^{icitur} dicitur, s^{ed} hoc in lo^{co} pri^o d^{icitur} dicitur Aquoca, q^u dicitur: 2° si
bi dicitur. Res^{pon}dere Locutum d^{icitur} Aquocis in q^uo, qu^o pri^o d^{icitur}
didenda, q^u d^{icitur} dicitur, nam si q^u uelit d^{icitur} Gallum pri^o d^{icitur}
dividit^{ur} ab^{ut} aui, ut unum d^{icitur} dicitur, alterum u^o viria=
le: d^{icitur} r^{ati}o est, q^uo^m dicitur Gallus in pri^o d^{icitur} dicitur dicitur ex p^{ar}tes
res^{pon}deret^{ur} dicitur, qu^o una d^{icitur} uix p^ossunt d^{icitur} dicitur: n^o u^o
Locutum d^{icitur} Aquocis in d^{icitur}.

Ob. 2° Aquoca si sumant^{ur} m^ulti s^unt p^{ar}tes res, si
s^unt, s^unt p^{ar}tes res, s^{ed} qu^o s^unt p^{ar}tes n^o p^ossunt explicari una d^{icitur}
d^{icitur}: 2° Aquoca inepti d^{icitur} dicitur. Res^{pon}dere dicitur: qu^o s^unt p^{ar}tes d^{icitur}
dicitur, & d^{icitur} dicitur n^o p^ossunt d^{icitur} dicitur una s^unt p^{ar}tes d^{icitur}
dicitur, s^{ed} d^{icitur} dicitur, & d^{icitur} dicitur n^o p^ossunt una
d^{icitur} dicitur d^{icitur} dicitur, nego dicitur.

Ob. 3° Aquoca s^unt p^{ar}tes no^mia: 2° s^unt dicitur
dicitur unum. Res^{pon}dere dicitur: s^unt p^{ar}tes no^mia s^unt, transcat^{ur} dicitur.
m^ulti, nego dicitur: Una n^o vox est p^{ar}tes m^ulti d^{icitur} dicitur.
Notabis

De Antepreteritis. Q. 2.º Ans. 1.º

Notabis in 1.º qd in dico Equoia esse pta noia
 facti, hoc intelligendum est et Equoia à casu, et et Allegis, attri-
 buoem, et pportioem imppriam, sigt hæc duplicem esse
 roem signi, unam ad allegatum priale, alteram ad min?
 prialia, quæ ad huc disjuncti ab Equoia à casu, hæc n. ca-
 su esse ptes signoes, temerè, et oio disparatas, Allega uo
 et aliq. similitudine et dependentia. Notabis 2.º Allega pportio-
 nis pportio unam esse imppriam, et relioem, q. runt sua signata n. qd
 hinc, et opuse p. mium vni. h. ut pet. in prio. et h. i.

Infens. q. ruis, s. impposio illor. n. disjuncti a rii Quorum.
 Re neg. illor. q. ruis Allega pportiois pportio imppriæ, et opuse facti ad
 pta, ut in de. Relia, et rias Relias ptes Relias virtute includit. Quorum
 uo imppriæ facti ad unam simplicem Nam, quæ è ead. et cor. in omnibus
 totè uo ad infia, q. ten. stent nam cor.

C V F O 2.

De Uniuoco Et Denotatiuo.

Ans. vs 1.º

Explicat. d. f. u. et n. a. Quocor.

Quoia si ea, q. r. noem, cor. è, et rias p. fia. cat. Ex Quois quat. diunt
 Quocantia, quæ si noia Quocia: quat. uo Quocata, quæ si res ipsa Quocia.
 Quocantia diunt et facti unam Relioem signantis rem ead. ror: Quoc-
 cata uo diunt et facti tres Relioes, 1.^{am} ad noem signans, 2.^{am} Quocia et
 alijs in noe, 3.^{am} Quocia in p. fia. et p. hanc p. dentim ab Equoia dis-
 juncti. In legi. Quocum. du. et p. nom. (q. è Quocantim) facti è qd
 duplex et p. b. Relioib. multi uo qd simplex, nempe unam Quociam.
 Quocia

Quæritur eum si nã singlas pōit dici Quōca? Et talem pōe dici impo-
fecit, seu negi, i. nãlogam.

Quōca vniuocata diduntur 1° in Quōca participata, quæ
sẽ nã cōis, & in Quōca participantia, quæ sã impōa & q̄li participan-
tia castã nãis cōis. Diduntur 2° in Quōca ep̄ialia, & accialia: & sp̄i-
alia sã ea, quæ ep̄ialia participant, ut Al. rō, &c. Accialia uō, quæ
accialia participant, ut rōite, album, & sitia.

Dices: Altes sol. & quæ Quōca ep̄ialia: 2° mali di-
duntur in accialia. Negati uō, nam tam uō Quōca sã Quōca sp̄ia-
lia, & accialia: sicut n. rō, & lex eant cōit & sp̄iem sub rōe rōe
lat. ita Cygn. & papyr. sub rōe rōe album, & Arabiz. n. dat. par-
ticipat Quōca: q̄re parta & sp̄is, rōe subia eat, n. sol. intelligenda &
rōe, seu cōis ep̄iali, sã & acciali.

Et aut aliq̄ sint Quōca participantia 4° requirunt dīūy.
1° ut sp̄ia unimẽ signata & noim, & in q̄ talia Quōca cōiunt sã sim-
p̄i una, & sp̄i rōi. nãlogam: 2° ut ipsa, quæ cōiunt sint p̄ta,
& rōi rōi. nãlogam nã sup̄is, & inferis, ut rō, & P̄is, & nãlogam p̄ta:
3° ut sp̄ia in ipsis multiplet, & sp̄i rōi. nãlogam tres dīna Persona Quōca
cōiunt sub rōe Dei: 4° ut rōe signata participati cōit nã, & sp̄i
rōi. nãlogam album, & Cygn. nã cōiunt Quōca in cōlorato, q̄a ab albo, & sp̄iali;
& Cygno uō, acciali participant.

Notam in in sp̄ie Quōca, nãlogam Quōca participata, sed
Quōca participantia. P̄bi, q̄a sol. sp̄iem Quōca, quæ cōit it cōe noim,
& eant oio sp̄iam & q̄li participatam, sã sola Quōca participantia cōit
it cōe noim, & sp̄iam & q̄li participatam: & rōi.

ANVS 2°

De Denominatiuis

Atq̄ in Denominatiuis tria hōre dīūy: 1° & Vocabulum, q̄ dicitur
Ancians

De Antepreteritis. Q. 2. ANS. 2.

Denotans, ut vocabulum albedo: 2^m & vocabulum ductum a Denotante, quod est album ductum ab albedi, & hoc, quod est quod proprie dicitur Denotatum: 3^m & subter sit signata & Denotium, & ad res denotata. Hoc posito

Denotium dicitur ea, quae ab alio sunt nota appellatim, & solo casu triunt. Ex quibus sunt collis in Denotium regni 4° idios, duas res uocis, duas uero res sunt: 1° res uocis est diuina in initio uocis & nota sunt seu uocis, a quibus denotantur: 2° est diuinitas in fine uocis: 3° res sunt, ut diuina in fine signata: 4° trique diuinitas in modo signandi sunt.

Omnes haec idios sunt in albedo, quod est Denotium ductum ab albedi, quod est Denotans: album. n. uocis & albedi in initio uocis, & dicit in fine existit uocis, sed signant eandem sententiam, sed dicitur modo, signat albedo illam signat ut subter sententiam, seu in abstracto, album uero ut in concreto, seu in concreto.

Ob. 1^a idios: Grammatica quod dicitur & femina sciente Grammaticam, non dicit in fine uocis & Grammatica, quod dicitur & ante Grammaticam, & quod dicitur & femina est Denotium, & quod dicitur & ante est Denotans: 2° talis idios nana non est. Ad 1° satis est quod Denotium dicitur a Denotante in alio quod nota seu casu. Ad 2° talem idios non est ois nana, & est accialem, & sol ad in diandam dicitur sunt in modo expendi, si autem sic minus est dicitur sine tali idios sufficit ad Denotium.

Ultra idios sup. nuntas sunt Denotia alias duas ex parte subter, 1° rei denotata. 1° est ut subter notati est nota ac Denotium: haec, quod sunt dicitur alba, quod albedo in dicitur dicitur alba. 2° est ut subter dicitur in fine accialem, nunc in Epigram, & quod sunt dicitur accialem nunc & specialiter: quod duas idios inuicem ipsum nomen Denotium, & 1° nomen dicitur, & non Epigram.

In collis non est adiectiuum, quod dicitur ab alio sunt esse proprie Denotium, nam in hac parte Prius est sunt illud, sunt, est adiectiuum ductum a sunt, non est Denotium, & non dicitur nota nomen, ut Epigram, signat prius specialiter: & dicitur collis est Denotium est Instaurium, non